

[H. P. Hansen (Sorø A.)]

paa Linie med den nævnte Bestemmelse, og det er sket ved det foreliggende Lovforslag.

Under Forhandlingen den 2. September, dels i Tinget, dels andetsteds, blev der fremsat Ønske om, at Spørgsmaalet om den Erstatning, de paagældende Varejere skulde have, eventuelt kunde indankes for Domstolene. Dette Ønske har Handelsministeren taget Hensyn til i det foreliggende Lovforslag.

I øvrigt har Handelsministeren i Dag meddelt, at det skyldes det stærkt forcerede Arbejde, naar man ikke har faaet § 5 ændret, saaledes at den indeholder samme Gyldighedsbestemmelse som den tidligere Lov, nemlig at Loven skulde have Gyldighed til 31. Marts 1940. Under Henviisning til den Forhandling, der fandt Sted i Fredags, og til Handelsministerens udførlige Omtale af Lovforslaget kan jeg nøjes med disse Bemærkninger og anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

Knud Kristensen: Jeg har allerede ved Behandlingen af det Lovforslag, hvori Bestemmelserne om Statens Overtagelse af Varer fandtes, paa mit Partis Vegne udtalt stor Betænkelighed ved denne vidtgaende Bemyndigelse, men som jeg ogsaa dengang sagde, benægter vi fra Venstres Side ikke, at det kan blive nødvendigt i en saadan kritisk Situation at overtage visse Varebeholdninger. Vi er villige til at behandle Lovforslaget paa en velvillig Maade, men vi ønske det gerne henvist til en kort Udvalgsbehandling, for at vi kan faa Lejlighed til at stille Handelsministeren nogle Spørgsmaal. Vi har forstaaet, at selv om det ikke findes i Lovforslaget nu, er Ministeren indforstaaet med, at der her ligesom i det Lovforslag, vi behandlede forleden Dag, maa indføres en Tidsbegrænsning. Vi er ogsaa tilfredse med, at der nu er Appel til Domstolene. Spørgsmaalet er dog, om dette er tilstrækkeligt, om der ikke for selve Sættningen af de Kommissioner, der skal nedsættes, skulde være visse Retningslinier. Det er alt sammen Ting, vi haaber at kunne faa Oplysning af Handelsministeren om i Udvalget.

Jeg maa maaske benytte denne Lejlighed til at gøre en Bemærkning om visse Forhold fra de sidste Dage. Man ser og hører dels fra Organisationer og dels i Pressen, at man søger at opskræmme Byernes Befolkning, navnlig Hovedstadens Befolkning, med, at der muligvis kan blive Mangel paa Fødevarer, og man lægger Ansvar

herfor over paa Landbrugerne. Jeg kan ikke se rettere, end at den Kampagne, som dermed er indledet, kun kan have det Formaal at vække Forbitrelse eller Misnøjelse i Byerne over for Landbrugerne. Det drejer sig jo her navnlig om Kød, og jeg vil her sige, at det er blevet oplyst for mig, at i sidste Uge var Tilførslerne til Københavns Marked af samme Omfang som i de tidligere Uger, og Opkøbene var sket til saa at sige de samme Priser, saa hvis her er Tale om en Fordyrelse af Kød paa utilbørlig Maade, kan det ikke være Landbrugerne, Producenterne, der har foranlediget dette. Jeg tror at kunne sige, at Landbrugerne og Landbostanden i det hele taget er villige til at gaa ind i et Samarbejde med den øvrige Befolkning om at forsyne vort Land med de forskellige Varer, de har, under rimelige Forhold, men det kan ikke være saadan — det vil jeg sige paa Forhaand —, at Landbrugerne skal forsyne den øvrige Del af Befolkningen med Varer til en lav Pris og være udsat for at skulle købe, hvad de har Brug for, til opskruede Priser. Der maa være Ligelighed, Rimelighed og Forholdsmæssighed i de Vilkaar, som man under denne Situation og under disse Statsindgreb byder den danske Befolkning.

Derfor vil jeg henstille til dem, som nu har begyndt en Ophidselseskampagne mod Landbruget — efter vor Opfattelse paa fuldstændig uberettiget Maade —, at høre op dermed, indtil de har fast Grund under Fødderne. Dette er nemlig en Forudsætning for, at der skal være et fordrageligt Samarbejde de forskellige Erhvervsgræne imellem i vort Land, og det ønsker vi at bidrage til, saa vidt det er muligt, og saa vidt det kan gøres, men ganske vist paa et rimeligt og ligeligt Grundlag.

Christmas Møller: Allerede den 2. September ved Behandlingen af Lovforslaget om ekstraordinære Foranstaltninger gav jeg paa min Gruppens Vegne Udtryk for, at vi kunde være med til at give Handelsministeren en Bemyndigelse som den, der nu findes i dette selvstændige Lovforslag. Man vil deraf kunne forstaa, at den Behandling, vi vil give dette Forslag, vil være i Overensstemmelse med de Udtalelser, vi allerede har fremsat. Jeg kan dog ikke lade være med at sige, at jeg tror, at man bør være klar over, ogsaa for at lære for Fremtidens Skyld, hvornaar den saa maatte komme, at vor Vareforsyning ganske utvivlsomt havde været baade fyldigere og større, om man i Tide havde lyttet til de Betragtninger, der